

Het geslacht *Cornus*

Behoort tot de orde van de *Cornales* en daarbinnen tot de familie van de *Cornaceae*

Binnen de systematische indeling van het *Regnum Vegetabile* – het Plantenrijk – behoort het geslacht *Cornus* tot de orde van de *Cornales* en daarbinnen tot de familie van de *Cornaceae*, de kornoelje-familie. Deze familie omvat slechts twee geslachten; naast *Cornus* is dat het vrij onbekende geslacht *Alangium*. De geslachten van de *Nyssaceae*, met onder andere de geslachten *Nyssa*, *Davidia* en *Diplopanax*, behoren wel binnen de orde van de *Cornales*, maar niet binnen de familie van de *Cornaceae**. Het geslacht *Cornus* kent meer dan 50 soorten, die wederom onderverdeeld zijn in ongeveer 250 species. Voor het gemak van determinatie zijn er vier ondersoorten te onderscheiden. Deze onderverdeling is echter zodanig, dat uw schrijver er eigenlijk niet meer over kwijt wil dan de constatering dat er een onderverdeling bestaat. En uw schrijver bij verdere behandeling al gauw het predicaat van ‘doorgeschoten idioot’ in ontvangst zal mogen nemen en deze ‘titel’ liever niet meer dan drie tot vijf keer per jaar te horen krijgt.

Auteur: Jan P. Mauritz VRT

Het geslacht komt van nature voor in Zuid-Canada en geheel Noord-Amerika, geheel Europa en Azië tot in Vietnam en ook op eilanden als Japan en Taiwan; voornamelijk in de gematigde klimaatzone van het noordelijk halfrond, met uitlopers tot aan de subtropische gebergten van genoemde continenten. Er is zelfs een aantal makkers zomer- en wintergroen, maar helaas niet winterhard in onze regio. Die zullen daarom niet op dit podium verschijnen. Deze species zijn van een ongeken- de schoonheid, kan ik u melden, en daar houdt het in dit deel van het feuilleton mee op, helaas. Er zijn twee soorten inheems in Nederland. De autoch- tone makkers zijn de gele en de rode kornoelje oftewel *Cornus mas* en *Cornus sanguinea*. Beide soorten staan op de Rode Lijst, zeldzaam voor- komend maar wel stabiel in aantal en areaal.

*

Mijn vrienden, .. u weet wel, zijn het weer eens niet met elkaar eens over de plaats van het geslacht/ de familie binnen de systematische indeling van het Plantenrijk; in de meeste gevallen is dat APG III. Om van het gezeur af te zijn, mag een ieder zelf kiezen in welke orde een bepaalde familie of in welke familie een bepaald geslacht ingedeeld is. "Gloeierende, gloeiende,.....Meisje waar is mijn dubbelloops? Ja, die met de grove hagel? Nu moeten er toch een fors aantal van die makkers aangepakt worden! Je mag zélf kiezen? GeKKer moet het niet worden! Hoe zorgen wij voor optimale verwarring in botanieland? Begrijpt u,

waarde lezers, waarom uw schrijver de aloude systematiek van de grootmeesters blijft hanteren, tegen de stroom in en ondanks (boze) berichten en mails dat ik het fout doe? Daarom dus!

Kenmerken

Dit deel van het feuilleton gaat dus over het geslacht *Cornus*, deel uitmakend van de familie *Cornaceae*, onderdeel van de orde van de *Cornales* en in 1753 door de grootmeester Linnaeus beschreven. De naam *Cornus* is afgeleid van het Latijnse *cornéa* (hoorn), zoals van het fabeldier de eenhoorn, en slaat op de hardheid van het hout van deze makker. Het fraaie en zeer harde hout is bij uitstek geschikt voor draaiwerk van allerlei sierstukken, maar ook in de hightech wordt dit hout toegepast, naast bijvoorbeeld ebbenhout (*Diospyros*-soorten). Het geslacht heeft zeer veel verschijningsvormen, van kruidachtige bodembe- dekkers tot middel-grote bomen, enkele zelfs met een kaarsrechte central leader. Veel makkers beho- ren tot de heestervormen, grote struikvormers of meerstammige bomen. Het geslacht *Cornus* biedt enorme gebruiksmogelijkheden voor openbare en private ruimten, in de vorm van (kleine) bomen en meerstammigen en als struikvormers, met zeer bij- zondere sierwaarden in alle seizoenen van het jaar. Alle seizoenen, dat is toch vrij bijzonder, aantrek- kelijkheid van een heester of boom het gehele jaar rond. Inderdaad bijzonder, waarde lezers van dit feuilleton, maar deze familie flikt 'm dat gewoon! Alle kornoeljes in de gematigde zone zijn blad-

verliezend, enkele zijn vaste planten, voor het merendeel kleine tot grote struiken en dan nog een betrekkelijk kleine groep meerstammige en ook middelgrote solitaire bomen. In dit deel van het feuilleton gaat het over de laatste twee groepen. De meeste exemplaren daarvan worden 6 tot 8 tot maximaal 12-14 meter hoog, met een enorme verscheidenheid aan kroonvormen. De kroonvormen verlopen van stijl opgaand tot breed spreidend met een piramidale kroonvorm, kogel- rond, onregelmatig rond, ovaal eirond, omgekeerd eirond etc., en alles wat ertussenin zit. De meeste makkers bezitten takken in etages, waardoor er een zeer transparante kroonvorm ontstaat en er veel licht door de kroon doorgelaten wordt ten gunste van de onderbeplanting.

De jeugdvorm van de species van het geslacht verschilt bij de meeste species behoorlijk van de volwassen status, maar ook die eigenschap is ver- rassend, net als het eindbeeld van de kroon, dat totaal anders kan zijn dan de jeugdfase.

De bladstand van vrijwel alle species is tegenover- staand, met uitzondering van *Cornus controversa* en *Cornus alternifolia*. De soortnamen geven de bladstand aan. De soortnaam is een samenstelling van het Latijnse *alternatus* (afwisselend) en *folia* (blad), een afwisselende of verspreide bladstand, dus. Bij de andere makker is de vertaling verge- lijkbaar, maar dan vanuit het Grieks omgezet naar het Latijn. De nomenclatuur van het plantenrijk is kinderlijk eenvoudig...

Het bindende morfologische kenmerk van het geslacht *Cornus* is het blad. Alle bladeren van dit geslacht zijn gaafrandig met een toegespitste top, de hoofdnerf loopt recht en de zijnerf zijn erg lang en buigen met de bladrand mee tot in de top. Deze nerven bevatten een rubberachtige stof, die het mogelijk maakt dat bij voorzichtig middendoor trekken van de bladschijf de helften aan elkaar verbonden blijven aan deze 'rubberen' draden. Dit fenomeen is bij veel tropische bomen aanwezig, maar bij makkers in de gematigde streken is het zeer bijzonder. Het bladoppervlak is vaak wat geribbeld of gegolfd en altijd is de bladtop kort toegespitst. De herfstkleur varieert van goudgeel tot diep donker purperrood en alle schakeringen daartussen; echt schitterend!

De andere morfologische kenmerken, zoals schors, twijgkleur, bloemen, vruchten etc. zijn zo ver- schillend bij de soorten en cv's, dat deze niet in algemene zin te beschrijven zijn en bij de onder- staande selectie van species vermeld staan. Zoals u gewend bent, zal ondergetekende een aantal makkers op dit podium aan u voorstellen, zoals altijd in een systematische volgorde.

Cornus mas blad en vruchten.

Cornus alternifolia blad en besvruchten.

Het kenmerk van
horizontale takken,
waardoor de bijzondere
gelaagdheid ontstaat, is
ook hier aan de orde

Sortiment

Cornus alternifolia

Het natuurlijk verspreidingsgebied van deze species bevindt zich in de noordelijke en noordoostelijke staten van Noord-Amerika, rondom de Grote Meren tot in het Midden-Westen.

De boom bereikt een hoogte van 7 tot 10 meter, met een in de jeugdfase breed piramidale kroon, die later rond tot ovaal rond wordt. De zijtakken staan in etages vrijwel horizontaal uit de centrale stam. Zoals reeds gemeld heeft deze soort, net als *Cornus controversa*, een verspreide bladstand, in tegenstelling tot alle andere vertegenwoordigers van het genus.

De boom heeft ook veel weg van zijn Aziatische neef; hij is alleen kleiner. De bast van de stam is grijs tot donkerroodbruin, met op later leeftijd lichte schorsgroeven. De jonge twijgen zijn purperbruin van kleur. Het blad is eivormig tot ellipsvormig, 6 tot 12 cm lang, met een glanzend donkergroene bovenzijde en een blauwgroene onderzijde. De herfstkleur varieert van schitterend geel tot scharlakenrood, onder meer afhankelijk van de standplaats en de grondsoort. In mei en juni bloeit de boom met een grote hoeveelheid roomwitte eenhuizige bloemen, in grote, open bloemschermen, over de gehele tak verspreid; schitterend! Vanaf september volgen dan de ronde blauwzwarte bessen, die tot 6 mm groot zijn, met een opvallend rode vruchtsteel. Zoals de meeste kornoeljes bezit de boom een dichtvertakt wortelgestel met zeer veel haarwortels, die als netten

aan de gestelwortels bevestigd zijn. De makker is een waardevolle solitaire speler, die de toeschouwer het gehele jaar iets te bieden heeft, alleen of in groepen. Helaas minder bekend in Europa. en dat, 'u kunt zo onderhand wel invullen wat hier geschreven zou kunnen staan, vrienden, toch? Gloeiende... Daar komt nog bij dat deze soort ook een tiental cv's kent: de species 'Argentea', meer struikvormig met kleine zilverbonte blaadjes, en 'Yellow Spring', met geel uitlopende bladeren en blijvend geelgroen met een oranje-rode herfstkleur. Allemaal fantastische uitbreidingen voor het sortiment – wie durft?

Cornus controversa

De Aziatische grote broer van de voorganger komt van nature voor in grote delen van China, tot in Korea en in Japan. Aldaar bereiken deze makkers hoogten van 15 meter, met een bijbehorende breedte ook tot 15 meter. Hier in Europa geldt weer de – inmiddels roemruchte – 25%-regel, dus tot een meter of 10 hoog en ook breed. De boom vraagt om bovengrondse ruimte en past dus niet in een postzegeltuintje in een Vinex-wijk. De takken staan vrijwel horizontaal uit de stam, aan de top iets overhangend, en vormen prachtige etages met vrij grote tussenruimten. De schors is in de jeugdfase glanzend grijs tot roodbruin tot bruin grijs, op oudere leeftijd met ondiepe schorsgroeven. De twijgen van deze makker zijn roodachtig bruin tot groenbruin, met redelijk grote, verspreid staande bladeren. Dit blad is eivormig tot breed ovaal, nogal eens variabel en onregelmatig, ook aan één individu, 7 tot wel 16 cm lang en kort toegespitst. De nerven zijn zoals bovenstaand beschreven, evenals de gave bladrand en de kort toegespitste bladtop, en met de mooie elastische eigenschappen van de nerven, maar dat hebben alle species van *Cornus*. De bovenzijde van het blad is glanzend donkergroen en de onderzijde opvallend blauwgroen van kleur. En dames en heren, bazuingeschal, wat een herfstkleur produceert deze makker, fenomenaal diep purperrood met lichtere schakeringen langs de bladranden! In de herfst krullen de bladranden op, waardoor de blauwgroene onderzijde fraai zichtbaar wordt. Ook de bloeiwijze is spectaculair te noemen, tot 15 cm diameter, grote platte schermen over de gehele bovenzijde van de gespreide takken en vol met crème-witte bloemen. De sterk vertakte witte bloemdragende tuilen zijn op zich al een sensatie, laat staan als op elke takje van de tuil ook nog een mooi bloemetje zit; wat een schitterende bloeiwijze. Na de bloemen volgen de bessen, prachtig blauwzwart van kleur, ca. 6 mm dik, aan een prachtig contrasterend rood vruchtsteeltje.

Cornus controversa 'Variegata' in Parc d'Auteuil.

Cornus controversa 'Variegata' in Trompenburg.

Vergelijkbaar met de *Cornus alternifolia* kent ook *Cornus controversa* meer dan tien cv's waarvan *Cornus controversa* 'Pagoda' de bekendste is.

***Cornus controversa* 'Pagoda'**

Deze schitterende boom is van Nederlandse bodem, omstreeks 1980 geselecteerd door de

grootmeester 'Ome' Piet van der Bom (1926-2014) van de Koninklijke in Oudenbosch, die de boom selecteerde op zijn zeer regelmatig gevormde kroon en schitterende habitus. Weer een parel die deze zeer bijzondere en aimabele persoon naliet aan het mensdom.

De boom groeit wat sterker dan de soort

en bereikt een hoogte van ca. 10-12 meter. Uiteindelijk wordt de kroon ook zo breed, met een ronde kroonvorm met die bijzondere etages. De stamschors is groenbruin met ondiepe groeven; de jonge twijgen zijn roodbruin van kleur. Het blad is als de soort. Het verkleurt helaas minder diep purperrood, maar de symmetrische opbouw en de overige schoonheden van deze species wegen daar wel tegenop. Blad, vruchten en wortelgestel zijn als van de soort, waarbij de vruchtdracht wel wisselend is, het ene jaar meer dan het andere jaar. Waarom? Geen idee...

***Cornus controversa* 'Variegata'**

Een oude Engelse selectie van de beroemde Veitch Nurseries van voor 1890, via de Franse boomkwekerij Barbier et Fils uit Orleans in 1896 in Europa verspreid.

Uiteindelijk bereikt deze schitterende boom een hoogte van ca. 10 meter en hij wordt ook zo breed. Het kenmerk van horizontale takken, waardoor de bijzondere gelaagdheid ontstaat, is ook hier aan de orde. Het blad is als de soort qua grootte en kenmerken, aangevuld met een schitterende zilverwitte rand. Bij uitlopen is het jonge blad zelfs wat roze getint.

Uw schrijver kent een van de grootste exemplaren van Europa, geplant in 1899 in het park van het chateau d'Auteuil, nu onderdeel van de Jardin Botanique in Parijs, waar deze makker nog altijd te bewonderen is. Waarschijnlijk is in het verleden de top er een keer uit gebroken, bijvoorbeeld door een zware storm of een blikseminslag. De boom heeft zich prima hersteld, maar een flinke bocht boven in de kroon in de verder zo kaarsrechte central leader geeft dat aan. De boom was circa acht jaar geleden nog altijd een meter of 9 hoog, schitterend tegen de hoge serres in dit prachtige park. De moeite meer dan waard om te gaan kijken, eigenlijk zoals alle meer dan schitterende parken in Parijs.

Andere cv's zijn onder meer 'Candlelight', met lichtgele bladeren en kleiner dan de soort, en 'Marginata Nord', een kleinere versie van 'Variegata' met roze-witte bladranden. Beide species en vrijwel alle andere cv's zijn niet in Nederland in cultuur.

Cornus florida

Deze Amerikaanse species, die van nature zijn verspreidingsgebied kent aan de zuidelijke oostkust van de VS, is eigenlijk een grote struik, die als meerstammige kleine boom veel gebruiksmogelijkheden biedt, bijvoorbeeld in boombakken en andere bovengrondse toepassingen. Ook prima toepasbaar op het dak van een kantoor of in een

Cornus kousa 'Satomi' bloeiwijze.

private tuin van wat kleinere afmetingen.

De Nederlandse naam is veelbloemige kornoelje, en dat is niet voor niets. De boom wordt ca. 5 tot 7 meter hoog, afhankelijk van de cv. En daar zijn er nogal wat van: meer dan 50 exemplaren, van 'Alba Plena' tot 'Xanthocarpa', dus voor elk wat wils qua kroonvorm, blad en bloemkleur. Nu nog een aantal boomkwekers vinden die een aanzienlijk aantal (echt niet allemaal, hoor) in hun teeltprogramma willen opnemen.

De kroon van deze species wordt mooi breed en rond, met ietwat doorhangende takken, waarvan een deel afhangend is en een deel in de kroon weer opgaande takeinden vormt. De boom wordt hierdoor erg breed, maar wel bijzonder qua takstructuur.

De schors op de stam(men) en de takken is grijs en op oudere leeftijd vlekkelig, doordat de schors in plaatjes afschilfert. De jonge twijgen zijn roodbruin van kleur en op latere leeftijd grijs.

Het blad is ovaal tot eirond, tegenoverstaand en donkergroen aan de bovenzijde en grijsgroen aan de onderzijde. Het blad varieert van 7 tot 14 cm, met een gladde bladrand, lange, met de bladrand meegaande nerven en een toegespitste bladtop.

De herfstkleur is schitterend violetrood tot scharlakenrood en ook deze species heeft opkrullende bladranden.

De bloemen zijn enkelvoudig en bestaan uit groen-witte bloempjes in een hoofdje, een soort

kogelvormig hart, omgeven door vier grote, witte tot iets rozeachtig getinte bracteeën, oftewel schutbladeren. In de volle bloei zit het individu werkelijk afgeladen vol met deze schitterend witte bloemen; een geweldig schouwspel. Na de bloei volgt het volgende spektakel: de vruchten. Dit zijn

Cornus florida var. rubra bloemen.

grote eivormige rode besachtige steenvruchten, met een doorsnede tot wel 1,5 cm, aan een heel kort steeltje en met een zwartblauwe topzet. De soort kent meer dan 50 cv's, maar er is in dit deel van het feuilleton slechts plaats voor twee.

***Cornus florida* 'Cherokee Sunset'**

De grootste species uit de *Cherokee-family*, genoemd naar een beroemde indianenstam uit het midden en oosten van Noord-Amerika. Deze groep van *Cornus* wordt in stand gehouden en vermeerderd door een aantal bosbouwkundige en tuinbouwuniversiteiten in het verspreidingsgebied van deze *dogwood trees*.

'Cherokee Sunset' wordt ca. 10 meter hoog, met een brede, wat onregelmatig ronde kroon. Veel eigenschappen zijn als de soort, maar het blad loopt roze getint uit, verloopt naar diep donkergroen met brede gele randen en verkleurt dan in de herfst naar groenig met fraaie rode randen en vervolgens volledig diep purperrood. De bloemhoofdjes van deze makker worden omgeven door diep rozerode schutbladeren. De vruchten en het wortelgestel zijn als de soort.

Cornus florida f. rubra is de bekendste van deze soort met grote roze-rode bloemen en scharlakenrode herfstkleur, dus niet op het podium: hij maakt plaats voor:

***Cornus florida* 'Rainbow'**

Een kleine meerstammige boom, tot 6-7 meter

Cornus kousa

hoog, met een afgeplat bolvormige kroon met spreidende, afstaande en vrijwel horizontale takken, waardoor de kroon breder wordt dan hoog. Bijzonder is het fraaie donkergroene blad met crèmekleurige tot gele bladranden, die zelfs roze tinten dragen. De maat van het blad is kleiner dan de soort, tot 11-12 cm lang, met dezelfde nerven en de rubberachtige substantie in de nerven als alle species binnen de clan. De herfstkleur is fantastisch felrood. Overige kenmerken als de soort. Zoals alle *Cornussen* verlangt de boom een wat vochtige, maar bovenal een humusrijke bodem.

Cornus kousa

De volgende artiest op het podium is de Japanse grootbloemige kornoelje. Van nature groeit deze meerstammige boom in de bergwouden van de Centraal-Chinese provincies en in de bergachtige streken van Japan en Korea. De boom vormt op latere leeftijd een brede, vaasvormige tot wat breed ronde kroon, doordat de hoofd- of gesteltakken in de vaasvorm staan en de zijtakken afstaand in etages staan. Deze makker wordt in zijn eigen verspreidingsgebied 8 tot 11 meter hoog en in onze streken 6 tot 8 meter hoog, met een kroonbreedte van ongeveer de helft van de hoogte. De boom is een langzame groeier en heeft een grijs afschilferende stamschors. Het blad is donkergroen, eirond tot ovaal van vorm, 5 tot 9 cm lang met een gegolfd oppervlak, een blauwgroene

onderzijde en toegespitste top. De herfstkleur is goudgeel tot karmijnrood. De bloeiwijze bestaat uit grote witte schutbladeren rondom de geelwitte bloemhoofdjes. De vruchten van deze *Cornus*-soort zijn spectaculair te noemen: grote, roze-rode, framboosachtige ronde steenvruchten met uitstekende puntjes aan rode vruchstelen die tot wel 4 cm lang worden. De vruchten met een doorsnede tot wel 2 cm zijn eetbaar en bij volle rijping zelfs smakelijk.

De soort kent meer dan 150 verschijningsvormen, vars en cv's met allerlei vormen, blad- en bloemkleuren; een geweldige sortimentverrijker voor de private en openbare ruimte.

Cornus kousa* var. *chinensis

Een grotere, beter groeiende en sterkere species van de soort is deze enige var. (= *varitas*), natuurlijke variëteit in cultuur, *Cornus kousa* var. *chinensis*. Deze Chinese var. verschilt van de typische soort doordat het blad groter is en iets meer gevouwen in de herfsttotoi. Ook de bloemen zijn groter en witter. De vier grote schutbladen overlappen elkaar zelfs, iets dat bij de soort niet het geval is. Ook de vruchten zijn groter en de vruchstelen langer. De totale boom is forser en hoger, tot 10-11 meter, met een vaasvormige tot afgeplatte ronde kroon; hij vormt dus sneller een boom. Bij een hoogte van ca. 11 meter hoort een breedte van ca. 7 meter; een forse boom, dus! De schors is grijs tot

grijsbruin en op latere leeftijd wat afschilferend. Het blad is donkergroen van kleur en blauwgroen aan de onderzijde, 7 tot 12 cm groot, eivormig tot ovaal en met een licht golvende oppervlakte en bladrand. De herfsttotoi is oranjegeel tot scharlakenrood, zelfs purperrood; schitterend! Het echte bloemetje is vrij onopvallend, maar elk bloemhoofdje, een kogelvormig hart van bloempjes, wordt omgeven door die grote bracteeën oftewel schutbladeren die de boom zijn schitterende bloeiwijze schenken. De rode aarbeiachtige steenvruchten zijn groot, met een diameter tot 2,5 cm, aan een 5 cm lange vruchtsteel.

Uit deze var. *chinensis* komen de meeste cultivars, allemaal grootbloemig en sterke groeiers. Een kloon die al deze goede eigenschappen bezit, is:

***Cornus kousa* 'China Girl'**

Deze species kreeg in 1978 van het Proefstation voor de Boomkwekerij in Boskoop zijn naam, ter onderscheiding van de species *Cornus kousa* var. *chinensis*. 'China Girl' werd al sinds 1910 gekweekt, maar pas 68 jaar later compleet benaamd. De boom wordt ca. 8-10 meter hoog, met een brede vaasvormige kroon. Het blad is eirond tot ovaal, à la mama var. *chinensis*, en ook blauwgroen aan de onderzijde en donkergroen aan de bovenkant. Bloemen en vruchten als mama en een geweldige boom voor allerlei functies in publieke en private ruimten. Deze wit- en rijkbloeiende plant met purperrode herfstkleur wordt in Nederland op grote schaal gekweekt; een superboom!

***Cornus kousa* 'Satomi'**

Eenzelfde makker als bovenstaande beauty, met ongeveer dezelfde maten en verschijningsvorm, maar nu met prachtige lichtroze 'bloemen' (lees schutbladeren), die op meer vochtige gronden rozerood van kleur zijn; prachtig! Helaas geeft deze species niet grote hoeveelheden vruchten; een groot gemis, maar niet onbelangrijke informatie voor u als gebruikers.

***Cornus kousa* 'Milky Way'**

Niet een individu, maar een groep makkers die deze naam draagt, en die onderling kleine verschillen vertonen. Van oorsprong een Amerikaanse selectie met een waaivormige kroon tot 6-7 meter hoogte. In de jaren 60 van de vorige eeuw werd een vijftiental zaailingen onder deze naam verspreid, vandaar enige onderlinge verschillen. Wel allemaal mooie witte 'bloemen' met een iets kleinere maat schutbladeren, die elkaar raken en soms iets overlappen. Wel weer de grote rode vruchten aan rode stelen. Een schitterende boom voor in een

boombak in het centrum van stad of dorp of in een particuliere tuin.

Andere schitterende makkers zijn de cv's 'Schmetterling', met prachtige witte en grote bloemen, en 'Willy Boy', met grijsgroen blad met witte randen en de allermooiste herfstkleur.

Cornus mas

De Nederlandse naam is gele kornoelje; de boom is inheems in Midden- en Zuid-Europa en dus ook hier in Nederland; met name in Oost- en Zuid-Nederland komen enkele verspreidingsgebieden voor.

Deze species wordt 7-8 meter hoog, met in de jeugdfase een smalle opgaande kroon, uitgroeit tot een grote breed eironde tot bolronde kroon. Hij groeit uit tot een zeer dichte kroon, bestaande

uit kleine takken en twijgen. Oudere stammen krijgen prachtige ruwe grijsbruine schorsplaatjes, die afbladderen, waardoor een mooie kleur-schakering op stam en gesteltakken zichtbaar wordt. De twijgen zijn frisgroen van kleur. Het blad is glanzend groen van kleur, 6 tot 10 cm, eirond, met de bekende nerven en het elastiek in het blad. De herfstkleur is mooi geel tot oranje-rood. De boom bloeit in februari/maart met gele bloempjes in bolle, kleine schermpjes, vóór de bladontluiking. De boom is dan een grote gele bol, een schitterende voorjaarsbrenger. Zet er *Cercis siliquastrum* bij in de buurt en je kunt genieten van bladloze bloeiers!

De vruchten zijn rode ovale besachtige steenvruchten, die bij rijping zwart verkleuren. De wat zurige smaak maakt deze vrucht prima te gebruiken in marmelades, jam, sappen en zelfs wijn. Er is een aantal v's van deze boom, waarvan 'Aurea' prachtig geel blad heeft en veel vruchten. De kleuren contrasteren schitterend met de rode vruchten; een aanrader, deze langzaam groeiende makker, die kleiner blijft dan de soort. Hetzelfde geldt voor de bontbladige 'Variegata'. De randen van de bladeren zijn onregelmatig crème-wit van kleur en de herfstkleur is geel tot oranje-rood.

Cornus nutalli 'Monarch'

Deze species kent iedereen wel, dus die sla ik gewoon over...

De laatste species op dit podium, waarde lezers, is:

Cornus officinalis

Deze species kent bijna niemand, dus op het podium, deze Chinees, die ook wel in Japan en Korea voorkomt, maar zijn oorsprong kent in Noordoost-China. Dit is eigenlijk een soort tegenhanger van de Europese *Cornus mas*. Het is een middelgrote boom van 7 tot 10 meter hoog, met een breed eironde tot ronde kroon. De schors op stam en gesteltakken krijgt ook grijsbruine schorsplaatjes, die bij afschilferen olijfgroene plekken achterlaten en een mooie schakering opleveren. Het blad is eirond tot ovaal, heldergroen van kleur en 5 tot 10-12 cm lang. De herfstkleur is fraai vlammen en helder rood.

De vruchten zijn glanzend rode besachtige steenvruchten, ook goed eetbaar en smakelijk als sap en jam. De boom bloeit nog eerder dan *Cornus mas*, met vrijwel dezelfde gele bloempjes in kleine schermpjes. Een aanrader, deze Chinese makker!

Afsluitend

Het geslacht *Cornus* bestaat uit vreselijk veel en vreselijk mooie species, die met tal van kleuren, bloemen en vruchten en mooie bladeren met schitterende herfstkleuren elke plantlocatie zullen verrijken met hun schoonheid en kleurenpracht. Ik zal het deze keer niet van de daken roepen; u weet wel wat ik bedoel...

Gloeiende, gloeiende..... en de groeten,

J.A.P.

DGA Mauritz Adviseurs & Taxateurs BV.

Be social

Scan of ga naar:

www.Boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-6124

Cornus officinalis bloemetjes.